

ژورنال

شماره ۷۵۰

۶ ژوئن ۲۰۲۴ - ۱۷ خرداد ۱۴۰۳ سردبیر این شماره: محسن ابراهیمی

در این شماره ژورنال

هذیان‌های یک حکومت مدافع حجاب

سیما بهاری

محیط‌زیست و حکومت فاجعه

کاظم نیکخواه

انتخابات، دیکتاتوری، دموکراسی، آزادی

کیوان جاوید

قطعنامه شورای حکام علیه برنامه هسته‌ای حکومت اسلامی

محسن ابراهیمی

هذیان‌های یک حکومت مدافع حجاب

سیما بهاری

روح‌الله مؤمن نسب می‌گوید: ”بی‌حجاب‌ها یا نفوذی‌اند و یا مشکل روانی دارند.“

روح‌الله مؤمن نسب را می‌شناسید؟ او مهره‌شناخته شده‌ای است که نامش با فیلترینگ اینترنت گره خورده است. از مدافعان اصلی ”طرح صیانت از فضای مجازی“ است. او معتقد است ”اگر یکی دو نفر از فروشندگان وی‌پی‌ان را به‌عنوان مفسد فی‌الارض اعدام کنند، بقیه دست و پایشان را جمع می‌کنند.“

تمام این اظهارات مشعشع از تراوشات مغز پوسیده

روح‌الله مؤمن نسب است و حالا در رابطه با بی‌حجابی اظهاراتش را می‌شنویم. جمهوری اسلامی در دوران حیاتش در هر مخمصه‌ای گیر کرده و نتوانسته راه‌حلی برای برون‌رفت از آن پیدا کند، می‌گوید "کار دشمن خارجی" است. از پس بی‌حجابی بر نیامدند. لوایح و گشت ارشاد و حجاب‌بان از پس زنان بی‌حجاب بر نیامدند. حالا متوسل به همان ریسمان همیشگی شده‌اند: کار "اجنبی" است. بی‌حجاب‌ها فریب‌خورده‌اند و انگ دیگر اینکه روانی هستند. البته این حکم تازه‌ای نیست. مگر قبلاً هم بی‌حجاب‌ها را به مراکز روان‌شناسی ارجاع نداده‌اند؟! مگر برای تنبیه به کار در غسالخانه "محکوم" نکرده‌اند!؟

حکومت با ارجاع یک معترض علیه حجاب اجباری به روان‌شناس و کار در غسالخانه قصد دارد زنان

بی‌حجاب را تحقیر کند. از نظر خود مردم مراجعه خود انسان‌ها به روان‌شناس یا کار در غسالخانه هیچ ایرادی ندارد، اما همین مردم به ارجاع بی‌حجاب به روان‌شناس و کار در غسالخانه توسط حکومت به‌عنوان تنبیه اعتراض می‌کنند.

مردم با ارزش‌ها و قوانین حکومت سر جنگ دارند. حکومت به هر دروغی و به هر شگردی متوسل می‌شود تا قوانینش را در حلق جامعه فرو کند. اما بی‌فایده است. زنان و مردان شجاع نمی‌پذیرند. می‌جنگند و هر آنچه بوی تعفن و گندی دارد را پس می‌زنند. اگر روزی هزار بار زنان بدبختی چون انسیه خزعلی و جمیله علم الهدا آمار دروغین از وضع بد زنان غربی ارائه دهند و از خوشبختی زنان در کشور اسلام زده ایران بگویند، نسل جوان فقط

مسخره می کند و راه خودش را می رود. حجاب سنگر
فتح شده به دست انقلابیون زن زندگی آزادی است.
با رجزخوانی عنصر مرتجع و عقب مانده ای چون
مؤمن نسب باز پس گرفته نمی شود. مردم دشمن
خوشبختی خودشان را خوب می شناسند. می دانند
که دشمنشان همین جاست و همین جا دارند گورش
را می کنند.

محیط زیست و حکومت فاجعه

کاظم نیکخواه

پنجم ژوئن برابر ۱۶ خرداد روز جهانی محیط زیست است. در این روز مهم ترین خبر محیط زیستی در ایران آتش سوزی جنگل ها است. در واقع محیط زیست نیز یکی از قربانیان حکومت است. نابودسازی جنگل ها، تخریب منابع آبی، آلوده سازی مداوم هوا، نابودی خاک و زمین های کشاورزی، نابودسازی حیات وحش، و بسیاری جنبه های دیگر به حد فاجعه رسیده و متخصصان محیط زیست مدام هشدار می دهند. اما به جای اقدامی برای مقابله با فجایع، خود این متخصصان زندانی و شکنجه می شوند و حتی به قتل می رسند.

در روزهای اخیر آتش‌سوزی جنگل‌ها صدها هکتار جنگل را نابود کرد. می‌گویند علت گرما و خشکی هواست. اما علت اصلی حکومتی است که قاتل جنگل‌ها و هوا و آب است. محیط‌زیست در همه جای دنیا به دلیل استفاده از سوخت‌های فسیلی و غیره در حال تخریب است. دولت‌های مختلف زیر فشار جنبش مردمی، اقداماتی از قبیل سرمایه‌گذاری روی استفاده از انرژی‌های بازیاب شونده و سالم نظیر انرژی خورشیدی و باد و ماشین‌های برقی و غیره و محدود کردن سوخت‌های فسیلی سرمایه‌گذاری می‌کنند. اما در ایران روند عکس این است. مدافعان محیط‌زیست زندانی می‌شوند، و سرمایه‌گذاری‌ها در حوزه‌هایی است که بیشترین نابودسازی زیست‌محیطی را به دنبال دارد نظیر استفاده گسترده

از سوخت مازوت و سوخت‌های فسیلی و امثال آن، سد سازی‌های بی‌رویه و سیاست‌های مخرب آبی برای به کار انداختن مراکز هسته‌ای و کارخانجات تسلیحاتی، قطع مداوم جنگل‌ها، و هزاران اقدام مخرب دیگر که نابودی رودها و دریاچه‌ها و تالاب‌ها و آلودگی فاجعه‌بار هوا و آب را به دنبال دارد. برای نمونه بحران کم‌آبی باعث شده در سال‌های اخیر شماری از شهرها و روستاهای ایران را برای روزها یا هفته‌های متوالی از دسترسی به آب لوله‌کشی محروم کرده است. علاوه بر این بحران‌ها، هشدارها درباره گسترده‌گی فرونشست زمین در ایران و تبعات آن ادامه دارد. اوایل اردیبهشت امسال مرکز تحقیقات وزارت راه و شهرسازی هشدار داد ۴۹ درصد جمعیت ایران روی گستره‌های فرونشست و مجاور

آن سکونت دارند. کارشناسان هشدار می‌دهند که بهره‌برداری بی‌رویه از منابع آب تمامی کشور را در مرحله فوق‌بحرانی قرار داده و اکنون پدیده فرونشست، تبدیل به "تهدیدی سرزمینی برای ایران" شده است.

نتیجه اینکه نجات محیط زیست نیز در گرو سرنوشتی حکومت اسلامی است. مردم خود این را به خوبی می‌دانند و برای آن دارند مبارزه و انقلاب می‌کنند.

انتخابات، دیکتاتوری، دموکراسی، آزادی

کیوان جاوید

سه انتخابات در سه کشور موضوع اخبار رسانه‌ها است.

نارندرا مودی، در انتخابات اخیر هند پیروز شد.

مناظره داغ و پرتنش رهبران حزب محافظه‌کار و حزب کارگر در آستانه انتخابات سراسری این کشور برگزار شد. در این مناظره طیفی از موضوعات متنوع از مالیات و برنامه‌های اقتصادی تا مهاجرت و سیستم درمانی مطرح شد.

در ایران از محمود احمدی‌نژاد، علی لاریجانی تا
وحید حقانیان که این آخری تا همین اواخر همیشه
در کنار خامنه‌ای ظاهر می‌شد، کاندید «انتخابات»
ریاست‌جمهوری شده‌اند.

همه این انتخابات‌ها با نام دمکراسی انجام می‌شود
و وقتی در کشوری انتخابات به درجه‌ای آزادتر
باشد و نظام حاکم به همه گروه‌های سیاسی و
احزاب اجازه شرکت در انتخابات را بدهد آنگاه
همین آزادی در ثبت‌نام کردن در مبارزه انتخاباتی،
مظهر آزادی قلمداد می‌شود. اما آیا این همه آن
چیزی است که جامعه در انتظارش به سر می‌برد
و باید به آن مباحثات کند؟

تکلیف حکومت‌هایی مثل جمهوری اسلامی

مشخص است. رژیم اسلامی یک دیکتاتوری مذهبی تمام‌عیار را نمایندگی می‌کند که در آن انتخابات با هیچ معیار جهان‌متمدن‌خوانایی ندارد.

کشور هند به‌خاطر انتخاباتش مادر دموکراسی دنیا نام‌گرفته است و نارندرا مودی با کارنامه‌ای از نژادپرستی هندو یک‌بار دیگر در رأس دولت قرار گرفته است. فقر و مرگ از گرسنگی در هندوستان، این کشور «مادر دموکراسی» بیداد می‌کند.

در انگلیس ۱۵ سال است که حزب محافظه‌کار در حاکمیت است، حزب کارگر که مخالف این حزب است در نبردی نفس‌گیر برای به دست گرفتن دولت است.

انتخابات در همه کشورها، انتخاب میان بد و بدتر

است. هر حزبی که به قدرت می‌رسد به وعده‌های انتخاباتی خود عمل نمی‌کند و یکی با سرعت بیشتر (حزب محافظ کار) و یکی با سرعت کمتر (حزب لیبر) از رفاهیات مردم می‌زنند، بیمه‌های درمانی را محدودتر می‌کنند، سن بازنشستگی را بالاتر می‌برند، مالیات را افزایش می‌دهند و در یک کلام مردم را یک‌قدم دیگر به فقر بیشتر سوق می‌دهند.

داستان زندگی بشر با صرف انتخابات تغییر نمی‌کند. انقلاب می‌تواند زمینه مناسب برای ریشه‌کن کردن نظام طبقاتی را فراهم کند و با کندن ریشه نابرابری‌ها و کاشتن نهال برابری، همراه و هم‌زاد خود آزادی را نیز به همراه می‌آورد. آزادی و برابری لازم و ملزوم یکدیگر هستند. دمکراسی هر چند در برابر دیکتاتوری یک دستاورد بسیار مهم

مبارزه مردم است؛ اما راهی برای رهایی جامعه از
بند فقر و فساد و نابرابری و بردگی مزدی نیست.

قطعنامه شورای حکام علیه برنامه هسته‌ای حکومت اسلامی

محسن ابراهیمی

روز چهارشنبه ۵ مه، شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قطعنامه‌ای علیه برنامه هسته‌ای جمهوری اسلامی تصویب کرد که توسط سه کشور بریتانیا، فرانسه و آلمان پیشنهاد شده بود. با تصویب این قطعنامه، آژانس از جمهوری اسلامی خواست که به پرسش‌های بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی درباره موارد مشکوک در برنامه هسته‌ای خود پاسخ بدهد و از ایجاد مانع در مقابل فعالیت بازرسان مجرب آژانس خودداری کند. بریتانیا، فرانسه و آلمان در بیانیه‌ای اعلام کردند که شورای حکام باید مدت‌ها پیش، از

جمهوری اسلامی در باره تعهداتش بازخواست می‌کرد و تأکید کردند که جمهوری اسلامی "باید بلافاصله، به طور کامل و بدون هیچ ابهامی با آژانس همکاری کند."

تاکتیک جمهوری اسلامی تاکنون این بود که در آستانه اجلاس شورای حکام دیداری با مدیرکل آژانس ترتیب می‌داد، وعده‌هایی می‌داد تا از صدور قطعنامه علیه خودش ممانعت کند و ماجرا به شورای امنیت سازمان ملل نکشد. بعد از اینکه خیالش از عدم صدور قطعنامه راحت می‌شد، زیر همه وعده‌هایش می‌زد، هم حجم و هم غلظت اورانیوم غنی شده را بالا می‌برد و عملاً فاصله زمانی برای رسیدن به ساخت بمب اتم را کوتاه‌تر می‌کرد و در آستانه اجلاس جدید شورای حکام

بار دیگر همان سناریو تکرار می‌شد. حکومت اسلامی سال‌هاست که آژانس را با این روش و حقه‌بازی دیپلماتیک سرکار گذاشته است تا نهایتاً به هدف اصلی‌اش برسد که همان مسلح شدن به سلاح اتمی است.

این بار این تاکتیک شناخته شده حکومت اسلامی نگرفت و بلافاصله مقامات حکومت دست به تهدید برای اخاذی سیاسی زدند. تصویب قطعنامه را "اشتباه محاسباتی" خواندند که "نتیجه معکوس" خواهد داشت. یعنی اینکه غنی‌سازی اورانیوم را با سرعت بیشتری پیش خواهند برد. مدتی پیش هم، سران حکومت علناً دست به تهدید علنی زده بوند که اگر زیر فشار باشند ناگزیر "دکترین هسته‌ای" حکومت تغییر خواهد کرد.

روشن است که دنیا بدون جمهوری اسلامی مسلح به بمب هسته‌ای قطعاً دنیای امن‌تری است. قطعنامه شورای حکام پیشرفت هر چند کوچک علیه ماجراجویی اتمی جمهوری اسلامی است؛ اما ابداً کافی نیست. تکلیف حکومت اسلامی را باید پیش از رسیدن به سلاح اتمی یکسره کرد. این کار فقط و فقط با نابودی کامل این حکومت امکان‌پذیر است. رسیدن به این هدف بدون یک انقلاب تمام‌عیار پیروز ممکن نیست.

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال